

virkende til at kaste med papirflyvere, og jeg vendte tegnestiften forkert på lærerens stol, altså med spidsen opad. Men det, man ser i dag, er grovere, nogle gange faktisk vold, nogle gange grov mobning.

Er det det, der gør, at mange lærere nu vælger fra? Altså at der simpelt hen er sket den udvikling, at det, man ser i folkeskolen i dag, er blevet af en meget stærkere og grovere karakter.

Frank Dahlgaard (KRF):

Kan ministeren bekræfte, at den undersøgelse fra 1997, som ministeren henviser til, også indeholder oplysninger om, at med hensyn til de 2-3 pct. stærkt forstyrrende elever, der er tale om, så har lærerne selv ytret ønske om, at halvdelen af de stærkt forstyrrende elever skulle fjernes, ikke fra folkeskolen, men fra folkeskolens almindelige klasser, så der blev en chance for trivsel og undervisning for de øvrige elever? Kan ministeren bekræfte det, og vil ministeren handle i overensstemmelse med lærernes ønsker?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest må man sige, at hele diskussionen om en kommende lærermangel blev diskuteret her i salen før sommerferien, og jeg tror, at det vil føre for vidt inden for den tilmålte taletid at komme nærmere ind på det. Det har alle dage været kendt, at lærere har forladt folkeskolen. Desværre har vi færre eksempler på, at det går den modsatte vej. Her arbejder vi på at give mulighed for, at andre kan blive kvalificeret til at komme ind i skolen med en anden uddannelsesbaggrund.

Dernæst må jeg sige, at jeg tror, vi ser på den her problemstilling på to meget forskellige måder. Det har jeg før været udsat for, når der har været diskuteret folkeskolespørgsmål her om onsdagen.

Den forfaldstanke og den tankegang, at det står forfærdeligt til i den danske folkeskole, kan jeg ikke genkende. Jeg har ligesom spørgeren kontakt med folkeskolen, dens forældre, dens lærere, dens ledere, dens foreninger, dens organisationer i det hele taget.

Det, der er gjort som opfølgning på undersøgelsen, er at give skolen redskaber til at håndtere det, at børn er forskellige, herunder også at nogle børn er meget forstyrrende i forhold til undervisningen. Det Uro-Net, som har bestået af 30 kommuner og 280 skoler, har lavet et overordentlig veldokumenteret arbejde, som gør, at

man kan arbejde med at håndtere børnene inden for skolen eller finde ud af, hvordan man på den bedst mulige måde tilgodeser deres behov.

Når man beder om at få elever fjernet, tror jeg snarere, at det er et udtryk for en magtesløshed og et fravær af redskaber. Derfor synes jeg, det er meget positivt, at der har været iværksat så stort et arbejde i Uro-Net, i PPR-net, i regi af »Folkeskolen år 2000«, i den opfølgning, som kommer af »Folkeskolen år 2000«, i form af dialog, klare forventninger over for forældrene og så fremdeles, men på folkeskolens præmisser, nemlig gennem et samarbejde og en accept af, at det ikke er børnene, der er noget galt med.

Poul Nødgaard (DF):

Ministeren fremstiller det, som om den der rapport fra 1997, som i øvrigt skulle have været behandlet i 1998, men så blev der udskrevet folketingsvalg, så den er reelt aldrig blevet behandlet, skulle have været behandlet her i Folketinget, og ministeren fremstiller det, som om den er helt uproblematisk. Det er jeg bestemt ikke enig i. Det, vi taler om, er altså en lille bitte del af eleverne, men den lille bitte del af eleverne, der er urolige, er altså i stand til at ødelægge det for de mange.

Jeg får altså det ud af debatten med ministeren om det her emne, at alt egentlig er fred og ro i folkeskolen og alle befinder sig godt. Det gør de bare ikke. Det passer ikke. Jeg ved ikke, hvem det er, ministeren spørger til råds om de her ting. Om man spørger nogen, hvor man får det svar, som man gerne vil have. Det er ikke den verden, jeg møder ude omkring. Det er dyb frustration over så få midler, man har til rådighed for at sætte de her ting på plads.

Ministeren svarede ikke på noget som helst af det, jeg spurgte om. Jeg spurgte bl.a.: Hvad kan vi gøre over for de forældre, der har de børn, der er meget urolige, så de kan bidrage til at løse problemerne? Hvad har vi egentlig af midler til at få de forældre i tale, når de ikke kommer til forældremøder og lignende? Jeg spørger bare i al ydmyghed.

Christian H. Hansen (DF):

Ministeren plejer ellers nok at kunne svare på spørgsmål, så derfor gør det mig lidt ondt, at jeg skal op igen, men jeg er nødt til at stille spørgsmålet endnu en gang.

Mener ministeren, det er rigtigt, at der er en tendens til, at tilfældene af mobning og andre ting, der foregår i folkeskolen, som er med til at